

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

16. ČÍSLO / XXXI. ROČNÍK

17 Kč • 0,90 €

23. DUBNA 2023

Z obsahu:

**Bůh není mrzutý soudce,
je soucitný a laskavý**
Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 21. prosince 2022,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

**Blahoslavená Tereza Marie
od Kříže (Manettiiová)**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Zmrtvýchvstalý Ježíš
a jeho Matka**
Stefano Paci
- strana 6 -

Moje tělo je pravý pokrm
- strana 9 -

**Zasvěcení sebe sama Ježíši
Kristu, Vtělené Moudrosti,
rukama Panny Marie**
Sv. Ludvík M. Grignon
z Montfortu
- strana 11 -

**Maminka Markéta (12)
Život matky Dona Boska**
Teresio Bosco
- strana 12 -

**Zakladatel organizace,
která poskytuje jídlo bezmála
2,5 milionu dětí, bude
v květnu v Brně a Praze**
- strana 13 -

Robert Strange (1721-1792): Zmrtvýchvstalý Kristus se zjevuje Panně Marii

Bůh není mrzutý soudce, je soucitný a laskavý

Katecheze papeže Františka při generální audienci 21. prosince 2022, Řím, aula Pavla VI.

Drazí bratři a sestry, dobré ráno a vítejte! Pokračujeme – blíží se ke konci – v katechezích o rozlišování a ti, kdo tyto katecheze sledovali až dosud, si možná říkají: jak je rozlišování složité! Ve skutečnosti je život složitý, a pokud se v něm nenaucíme číst, ať už je jakkoli složitý, riskujeme, že ho promarníme a budeme se za ním hnát pomocí účelových prostředků, které nás nakonec poníží.

Na našem prvním setkání jsme viděli, že vždy, každý den, ať chceme, nebo ne, děláme úkony rozlišování, v tom, co jíme, čteme, v práci, ve vztazích, ve všem. Život nás vždy staví před volby, a pokud je neděláme vědomě, nakonec je to život, kdo volí za nás a vede nás tam, kam nechceme.

Rozlišování však neprobíhá o samotě. Podívejme se dnes konkrétněji na některé pomůcky, které nám mohou usnadnit

toto pro duchovní život nepostradatelné rozlišování, i když jsme se s nimi v průběhu těchto katechezí již do jisté míry setkali. Shrnutí nám však velmi pomůže.

První nezbytnou pomůckou je srovnání s Božím slovem a učením církve. Pomáhají nám číst, co se děje v našem srdci, učí nás rozpoznávat Boží hlas a rozlišovat ho od jiných hlasů, které se zdánlivě vnučují naší pozornosti, ale nakonec nás

Pokračování na str. 5

Editorial

Máme čistá srdce, která jsou schopna vidět Boha? Kéž Spasitel Kristus Pán učiní naše srdce podobná jeho! (str. 11) Toto je svatá touha, která nás sjednocuje s Bohem a přivádí nás na cestu spásy, neboť srdce čisté od hříchu je hodno vidět Boha tváří v tvář. (srov. Mt 5,8) Spatřit tedy Pána, rozpoznat jeho přítomnost v životě svém i druhých, ve světě kolem nás vyžaduje mít srdce zcela otevřené pro něho. A to lze jen tehdy, bude-li čisté, připravené na návštěvu Božího hosta, který chce zůstat natrvalo.

Je zajímavé sledovat, jak se proměňuje myšlení dvou Ježíšových učedníků jdoucích do Emauz, o nichž čteme v dnešním evangeliu. Vyprávějí Pánu, co se před několika hodinami stalo v Jeruzalémě, aby pokračovali včítkou „my však jsme doufali...“ U toho se zastavme, protože – přiznejme si – často, a možná právě teď se nacházíme ve stejném rozpoložení i my. Neulpěli jsme i my ve vlastních představách o nebeském Otci, o Spasiteli, o Duchu Svatém? Jaká to překážka v poznání pravé skutečnosti! (str. 3) Může se pak přihodit, že Pán přejde kolem nás a my si ho nevšimneme! Přitom v dějinách spásy máme nepřehledné množství svědectví o jeho mocných činech, dívech a znameních. Je třeba udělat jediné: úkon víry. Víry v to, co Pán skutečně vykonal, co o tom zaznamenali apoštolové a jiní věrohodní autoři – a podle toho upravit své představy a žití, sjednotit

je s realitou Trojjediného Boha, nikoliv s jeho falešným obrazem.

K tomu nás zve Kristův kříž, který paradoxně přináší člověku radost, protože je nástrojem jeho spásy. Radost, která je pravdou, plností, jež nás otevírá pro Boha – jak řekl Jan Pavel II. při beatifikaci Terezy Marie od Kříže. (str. 4-5) Vrátili se k emauzským učedníkům, mohli bychom jim teď vyčítat, že přece měli pochopit, že Mesiáš musí trpět, jak pravi Písma, a že třetího dne vstane z mrtvých, jak to Ježíš sám obrazně prohlásil: „Zbořte tento chrám, a ve třech dnech jej postavím.“ (Jan 2,19) Zvláště když byli očitými svědky tolika jeho zázraků a moci jeho slova. Ano, jejich srdce nebyla dostatečně otevřená, aby to pochopili úderem okamžiku. Mějme však na paměti, že hříchem oslabená duše, že srdce a mysl zanesené vlastními představami o Spasiteli mnohem obtížněji přijímají pravdu, která se nabízí z kříže. Než začneme někomu vyčítat, že nevěří, zahleďme se nejprve hluboce do svého nitra, zda opravdu naplno spolupracujeme s Boží milostí my, kteří jsme již dar víry přijali...

Emauzští učedníci poznali Pána při lámání chleba – jak příznačné! Náš Bůh, jediný a pravý, je rozpoznatelný podle toho, že se za nás obětoval na kříži, a ještě předtím ve večeradle lámal chléb na zna-

mení své výkupné oběti. Ačkoliv to trvalo dlouho, přece jen oni dva učedníci Pána Ježíše poznali, a ještě tu hodinu se vydali na cestu, aby apoštolům zvěstovali, co se jim přihodilo. Jaká to proměna srdce! Pán Ježíš však proměňuje lidská srdce a celé životy i dnes. A sytí nás svým Tělem a Krví, abychom v síle jeho pokrmu došli bezpečně života věčného. (srov. Jan 6,53-58) Mimořádně omilostněné duše pak dosvědčují, že pro život postačuje Pán Bůh sám, když žily mnoho let pouze z přijímání Těla Páně. (str. 9-10) A to je pro nás, kteří potřebujeme neustále očisťovat svá srdce od nečistoty hříchu a posilovat svoji vůli (modlitbou, umrtvováním, životem ze svátostí) k tomu, abychom neměli v hříchu zalíbení, povzbuzením i výzvou zároveň: nechtějme málo, když můžeme mít vše – život s Bohem v plnosti! Povstaňme z hrobu naší pýchy, našich falešných představ o Pánu a nechejme se v plné odevzdanosti Zmrtvýchvstalým vést do království jeho Otce, kde vládne pravá, věčná radost a štěstí!

O pomoc pak prosme Matku Boží, Pannu Marii, která je svědkem Ježíšova tajemství spásy od jeho vtělení až po jeho smrt a zmrtvýchvstání (str. 6-8) a která každého, kdo se jí zasvětil (str. 11), zahrne svou mocnou ochranou před d'áblou svou mocí a pomůže mu dosáhnout Ježíšovy slávy v nebi. Kéž naše srdce hoří pro Spasitele tak, abychom byli v jeho přítomnosti vždy a všude!

Daniel Dehner

Vrať se v doprovodu Ducha Svátého k první velikonoční neděli lidských dějin.

Slavný den, kdy Pán v oslaveném těle opustil skalní hrob, zůstává pro většinu jeho učedníků dlouho dnem pochybností, strachu a smutku. Jejich srdce jsou úzkostí a zklamáním tak bolestně sevřena, že se do nich nevejde zpráva o největší radosti, která potkala celý svět. Dva z těchto učedníků raději odcházejí z míst, kde jim každý kámen připomíná jejich milovaného Mistra, kterého tak nečekaně ztratili v předvečer velkých svátků. Ale i kdyby šli na kraj světa, nezbaví se svého bolestného stesku a svých pochybností. Tak byli spjati se svou představou o Mistrovi z Nazareta, že se jim zdá stejně tak neuvěřitelná jeho ztráta i zpráva o jeho údajném zmrtvýchvstání. Připoj se k nim na jejich cestě do Emauz a využij této příležitosti k zamyšlení, zda i pro tebe se nestávají vytoužené představy a následná zklamání překážkou v poznání skutečné Boží pravdy.

Připojil se k nim neznámý pocestný. Je to Pán, kterého zbytečně oplakávají. Co tak brání jejich očím, aby ho poznali? *Oni zůstali stát plní zármutku.* Zrak, celý zalitý slzami, špatně rozeznává to, co ještě vidí. Důvodem jejich hlubokého smutku není jen Mistrova smrt na kříži, ale především jejich vlastní hluboké zklamání.

Pán má své cesty a způsoby, jak vy léčit z malomyslnosti své vyvolené. Záměrně zůstává nepoznan. Temné chvíle jeho zdánlivé nepřítomnosti jsou pro duši víc než užitečné. Pozoruj, s jakou trpělivostí naslouchá Ježíš vyprávění zklamaných o všem tom, co prožili. Nauč se od něho trpělivě naslouchat druhým. Často jim tím prokazuješ neocenitelnou službu. I tentokrát má jejich vyznání největší cenu v tom, že jim otevírá cestu k sebezpoznání.

My jsme doufali, že on je Vykupitel. Doufali, ale zklamali jsme se. To, co jsme si představovali a co jsme čekali, se nakonec vůbec nestalo. Není ti takový stav důvěrně známý? Lpění na vlastní představě je velkou překážkou v poznání pravé skutečnosti. Je-li však někdo, kdo by se mohl právem cítit zklamán, je to sám Pán. Tolikrát během svého působení hovořil s učedníky o tom, co se musí stát. Jak to, že nic nepochopili? Vždyť právě v těchto dnech

Nejzácnější společník

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Což nám nehořelo srdce, když s námi mluvil?

se uskutečnilo to, v co tak doufali. Boží Syn skutečně vykoupil Izrael. Problém je v tom, že ho vykoupil zcela jinak, než oni očekávali. Ježíšova výtka z *bláhovosti a těžkopádnosti* je v tomto případě více než oprávněná. Tuto těžkopádnost způsobuje tíže vlastního já. V něm můžeš nejčastěji najít příčinu svých smutků a znepokojení. Není nic bláhovějšího než věřit více sobě než důvěřovat Bohu. Výsledkem nemůže být nic jiného než rozčarování.

Ale Ježíš zůstává stejně trpělivý i při výkladu skutečné pravdy a začíná znovu od začátku. Vzpomeň si na to, kdykoliv se o tebe bude pokoušet netrpělivost, že tě druzí stále nechápou. Naslouchej proto Pánu s největší možnou pozorností, aby se ti *otevřely oči*. Dáš-li se od něho vést s otevřeností, prostotou a důvěrou, budeš překvapen, jak málo jsi zatím pochopil z toho, co ti už dávno mělo být známo, ale co jsi jen mylně pokládal za dostatečně poznané. Nepřestávej se vracet k pokladům Božího slova, neboť jsou nevyčerpatelné a nabízejí ti vždy nové světlo v každé životní situaci, zvláště té, která tě nejvíce zaskočila a nečekaně skličila. Až dosud se pokládalo utrpení za trest, ale kalvářský kříž je proměnil na cestu ke slávě. V Písmu to bylo zapsáno už od počátku, ale ti, kteří je četli a mysleli si, že už je znají, právě to podstatné nepochopili. Lidská moudrost je na to příliš *těžkopádná a bláhová*. Je nutné přijmout Ježíšův klíč k výkladu Písma a všech událostí, abys našel pravý smysl, který tě nikdy nezklame.

Tři poutníci mezitím dorazili do vesnice, kam měli namířeno. Ježíšova společnost si podmaňujícím způsobem získává srdce i tehdy, když Pán sám zůstává ještě nepoznan. Učedníci se s ním nechtějí vůbec rozloučit. Osvoj si natrvalo prosbu Kleofáše a jeho druha. Co si můžeš více přát, než aby Pán zůstával s tebou? Prosis-li ho o společnost, žádáš ho o to, co si on přeje daleko více než ty sám. Uvážíš-li

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 2,14.22–28 (kratší text)

V den letnic vystoupil Petr s ostatními jedenácti (apoštoly) a slavnostně promluvil: „Židé a všichni jeruzalémští obyvatelé – pozorně vyslechněte mou řeč! Bůh vám dal svědectví o Ježíši Nazaretském mocnými činy, divy a znameními, které, jak víte, konal Bůh skrze něho mezi vámi. A on byl vydán, jak to Bůh předem rozhodl a předpověděl, a vy jste ho rukama bezbožníků přibili na kříž a zabili. Ale Bůh ho vzkřísil, zbavil bolestí smrti, protože nebylo možné, aby zůstal v její moci. David přece o něm říká: »Mám Pána před očima stále, je mi

Dokončení na str. 8

však, kolik času jsi už nenávratně ztratil bez Pána, musíš si přiznat, že už se opravdu *připozdívá a den se nachýlil*. To, že tak často zůstáváš sám, není způsobeno jeho odchodem, ale tím, že ty sám se od něho vzdaluješ, protože v honbě za vlastními zájmy na něho zapomináš. Ježíš přece tak rád vstupuje s tebou tam, kde přebýváš. Nasyť se radostí z jeho přítomnosti tak, aby na ni tvé srdce už nikdy nedokázalo zapomenout, ale stále se vracelo k nejzácnějšímu Hostu. *Měj Pána stále před očima, je ti po pravici, aby ses neviklal. Oznamuje ti cesty života, naplní tě blahem před svou tváří.*

Učiníš-li Pána hostem u svého stolu, brzy se přesvědčíš, že to nejsi ty, kdo mu poskytuješ pohostinství, ale On sám se stává tvým hostitelem, který ti připravuje ty nejzácnější dary. Ježíše nejlépe pohostiš právě tím, že mu to umožníš. Rozdávat sám sebe je pro něho tak charakteristické, že nyní ho už neklamně poznávají i emauzští učedníci. *A v tu hodinu vstali a vrátili se.* I ty se vrať tam, kde je tvoje místo. Všem, kteří se trápí rozčarováním, smutkem a osamělostí, vyprávěj o svém dnešním zážitku. Nauč je obracet se s otevřeností a plnou důvěrou na Pána:

Pane, zůstaň s námi, ukazuj nám cestu k životu, u tebe je hojná radost, po tvé pravici je věčná slast.⁽¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Ž 16.

Blahoslavená Tereza Marie od Kříže (Manettiová)

„Co sestru Terezu Marii charakterizovalo patrně nejvíce, byla radost. Její radost byla jen zdánlivě radostí tohoto světa. Platila za ni vysokou cenou a činila to, motivována láskou ke Kristu Ježíši a duším. Jednalo se o radost, která je pravdou, plností, o radost, která je plodná, která nás otevírá pro Boha. My dnes takovou radost velmi potřebujeme. Je to radost, jež k nám přichází od Kříže – z toho kříže, jímž chtěla označit své řeholní jméno.“ To znělo sestra Tereza Marie od Kříže a tuto charakteristiku pronesl na její adresu během beatifikace papež Jan Pavel II.

Narodila se 2. března 1846 v italském městečku Campi Bisenzio nedaleko Florencie a o den později obdržela při křtu jméno Tereza Adelaide. Rok nato porodila její matka Rosalia chlapečka Raffaela. Rodinné štěstí však trvalo velmi krátce, jelikož v roce 1849 odešel její otec Gaetano k Pánu. Rosalia tak zůstala na výchovu dvou dětí sama.

I proto vzala zavděk možnostmi dát Bettinu, jak Tereze doma říkali, k sestřím Panny Marie Bolestné, které ji učily základním dovednostem italské ženy v domácnosti, jako bylo vaření, šití či vyšívání.

Tereza v sobě odmala pěstovala to, čemu se říká zájem o druhé lidi. Když dosáhla devatenácti let, našla cestu, po níž má podle Boží vůle kráčet. „Bylo mi devatenáct, když jsem svůj život odevzdala zcela Bohu,“ vzpomínala později.

Prozatím mělo toto odevzdání ryze světský charakter, ale už s prvky svatosti. Hlub a hloub pronikala do tajů modlitby a začala nezištně pomáhat potřebným – například bezplatně vyučovala děti nemajetných rodičů. Časem se k „Bettině“ přidružily další dvě dívky. Nastěhovaly se do malého domku, kde vedly život v modlitbě a službě druhým, dá se říct, že tak trochu na způsob řeholní komunity. Měly dokonce i duchovního vůdce – P. Ernesta Jacopozziho.

S jeho pomocí založily v roce 1874 společenství terciárek sv. Terezie z Ávily, a tím se vlastně přihlásily ke karmelitánské spiritualitě. Ne nadarmo tak učinily 16. července, v den svátku Panny Marie Karmelské.

V dalších letech Tereza plně zúročila dovednosti získané v klášteře sester Panny Marie Bolestné, zároveň obcházela nemocné a starala se o sirotky. V roce 1877 pak pod svou střechou v Campi Bisenzio ubytovala první dvě dítky, která přišla o rodiče. Dva roky poté uzavřela s místním farářem smlouvu o převzetí

do péče kaple sv. Justina spolu s přilehlými budovami.

Farář byl rád, že se zbavil notně zanedbaného objektu, Terezu zase těšilo, že získala pro maličkou, leč postupně se rozrůstající komunitu (přibývaly nejen sestry, ale i sirotky) kapli a místo k bydlení. Zpočátku však byly tyto prostory naprosto neobyvatelné, ale Tereze se podařilo získat peníze na opravy a v prosinci roku 1880 už se sem mohla spolu s ostatními nastěhovat.

Další úspěch, snad ještě důležitější, se dostavil za další dva roky. To když komunitu navštívil florentský arcibiskup Eugenio Cecconi a přiznal komunitě právo k existenci. Po tomto církevním schválení tak mohla komunita působit již oficiálně.

Protože prostory budovy v Campi Bisenzio přestávaly brzy kapacitně postačovat, zakoupila Tereza Adelaide parcelu ve Florencii ke stavbě nového řeholního domu. Po jeho dostavění v něm probíhala nepřetržitá adorace Nejsvětější svátosti oltářní. A v roce 1888 svolil generální ministr karmelitánského řádu, aby sestry z komunity založené Terezou Adelaidou Manettiovou nosily karmelitánský hábit.

Dne 16. května toho roku tak skládají sestry své první sliby a jejich řeholní rodina dostává jméno oblátky sv. Terezie. Tereza Adelaide pak dostává jméno sestra Tereza Marie od Kříže.

Stanula pochopitelně (zatím neoficiálně) v čele této nové kongregace a byla svým duchovním dcerám velkým vzorem na cestě k dokonalosti – v pokoře, nasazení v péči o děti a mládež, v modlitbě. Nezřídka probděla celou noc před svatostánkem.

Odtud pramenilo to, na co ještě poukázal při své beatifikační řeči Jan Pavel II.: „Byla ženou obdařenou výjimečně silným mateřským citem a až nevšedně vnitřně vyrovnaná. Její slovo plné moudrosti, ba i sám její pohled a způsob jednání vlývaly všem do srdcí mnoho světla, útěchy a naděje. Proto ji též vyhledávali lidé všech společenských vrstev a stáli klidně i dlouhé hodiny, jen aby mohli uslyšet slova plná víry, jež dokázala proměnit utrpení a navrátit vnitřní pokoj.“ Všichni tito lidé nic nedali na pomluvy, které se na její adresu snažely od všemožných nepřejícníků a které jí způsobily jedno soužení.

Vbrzku bylo kandidátek ke vstupu mezi oblátky sv. Terezie tolik, že vznikly nové domy – kupř. v Římě, ale i v Libanonu a Palestině. V roce 1904 udělil oblátkám sv. Terezie Pius X. papežské schválení a na následné první generální kapitule si sestry za generální matku představenou zvolily – jak jinak – sestru Terezu Marii od Kříže.

Netrvalo dlouho a všechny z nich zasáhla krutá zvěst – matka generální má rakovinu. Bolesti s ní spojené přijímala a odevzdávala na oltář jako oběť za všechny ty, s nimiž přicházela do styku, a za obrácení hříšníků. Bolesti snášela s obdivuhodnou silou. Dne 12. září 1908 podstoupila sestra Tereza Marie od Kříže první operaci. Na nemocničním lůžku pak více než co jiného rozjímal verš sv. Pavla: „Sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka.“ (Flp 2,7) ▶

Bůh není mrzutý soudce, je soucitný a laskavý

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

nechávají zmatené. Bible nás upozorňuje, že Boží hlas zní v tichu, v pozornosti, v mlčení. Vzpomeňme si na zkušenost proroka Eliáše: Hospodin k němu nemluví ve větru, který láme kameny, ani v ohni či zemětřesení, ale mluví k němu v mírném vánku (srov. 1 Král 19,11-12). Je to velmi krásný obraz, který nám umožňuje pochopit, jak Bůh mluví. Boží hlas se nevnučuje, Boží hlas je diskrétní, uctivý, troufám si říci: Boží hlas je pokorný, a právě proto je uklidňující. A jen v pokoji můžeme vstoupit hluboko do svého nitra a rozpoznat autentické touhy, které nám Bůh vložil do srdce. A mnohokrát není snadné vstoupit do tohoto klidu srdce, protože jsme celý den zaneprázdněni... Ale prosím, trochu se utište, vstupte do svého nitra. Dvě minuty – zastavte se. Podívejte se, co cítí vaše srdce. Ale udělejme to, bratři a sestry, to nám velmi pomůže, protože v té chvíli klidu nám ihned Boží hlas řekne: „Podívej, podívej se, dobře to děláš...“ Ale potřebujeme být v tichu, kde Boží hlas přichází okamžitě. Čeká na nás, na to ticho...

Pro věřícího není Boží slovo pouhým textem ke čtení, Boží slovo je živá přítomnost, je to dílo Ducha Svatého, který utěšuje, poučuje, dává světlo, sílu, osvěžení a chuť do života. Čtení Bible, přečtení malé části, jedné nebo dvou malých částí Bible, je jako malý telegram od Boha, který jde přímo do vašeho srdce. Boží slovo je tak trochu – a to nepřeháním,

► Ani v takto těžké situaci nepřestala řídit řeholní rodinu, kterou založila. Současně se však svědomitě připravovala na to, že ji opustí, jako opustí i tento svět. Stalo se tak 23. dubna 1910 poté, co byla umírající sestra Tereza Marie od Kříže zaopatřena.

Při své návštěvě Florencie ji Jan Pavel II. dne 19. října 1986 prohlásil za blahoslavenou. Za den její liturgické památky stanovil 24. duben.

Oblátky sv. Terezy dnes v počtu zhruba 240 členek působí v šesti zemích světa (včetně ČR), kde nadále věrně slouží Bohu a lidem.

že? – je tak trochu předzvěstí nebe. A to dobře pochopil velký světec a pastýř Ambrož, onen milánský biskup, který napsal: „Když čtu Písmo svaté, Bůh opět chodí po pozemském ráji.“ (Listy, 49.3) S Bibli se nám otevírají dveře k Bohu, který prochází. To je zajímavé...

Tento citový vztah k Bibli, k Písmu, k evangeliu vede k prožívání citového vztahu k Ježíši: Nebojte se toho! Srdce mluví k srdci. Mnohokrát můžeme mít o Bohu zkreslenou představu, vidíme ho jako mrzutého soudce, přísného soudce, připraveného nás nachytat, s provazem, kterým nás sváže. Ježíš nám naopak zjevuje Boha plného soucitu a něhy, připraveného obětovat se, aby nám vyšel vstříc, podobně jako otec v podobenství o marnotratném synovi (srov. Lk 15,11-32). Vyprávěli mi, že jednou se někdo zeptal – nevím, jestli své matky nebo babičky: „Co mám teď dělat?“ – „Naslouchej Bohu, on ti řekne, co máš dělat. Otevři své srdce Bohu“ – dobrá rada. Vzpomínám si, jak jsem jednou byl na pouti mladých lidí, která se koná jednou ročně do svatyně Luján, 70 km od Buenos Aires; zpovídal jsem tam v noci. Přistoupil ke mně mladý muž, bylo mu asi 22 let, měl na sobě spoustu věcí, tetování atd. „Proboha,“ pomyslel jsem si, „co to bude?“ A on mi řekl: „Víš, přišel jsem, protože mám vážný problém, a řekl jsem to své matce a ta mi řekla: »Jdi k Panně Marii, vykonej pouť, a Panna Maria ti poradí.« A tak jsem sem přišel. Udělal jsem zde zkušenost s Bibli, naslouchal jsem zde Božímu slovu a to se dotklo mého srdce a já teď vím, že musím udělat to, to a to.“ Boží slovo se dotkne vašeho srdce a změní váš život. A tak jsem to viděl už mnohokrát. Protože Bůh nás nechce zničit, Bůh chce, abychom byli silnější a lepší každý den. Ti, kdo zůstávají před Ukřížovaným, pocítují nový pokoj, učí se nebát se Boha, protože Ježíš na kříži nikoho neděsí, je obrazem naprosté bezmoci a zároveň nejplnější lásky, která je schopna čelit kvůli nám jakékoli zkoušce. Svati měli vždy zálibu v Ježíši ukřížovaném. Vyprávění o Ježíšově utrpení je cestou, jak čelit zlu, aniž bychom se jím nechali přemoci; není v něm odsouzení,

a dokonce ani rezignace, protože je překračováno větším světlem, světlem Velikonoc, které nám umožňuje vidět v těch strašných činech větší plán, který nemůže zmařit žádná překážka, neúspěch nebo selhání. Boží slovo vás vždycky nutí podívat se jinam – to znamená, že je tu kříž, ale je tu i něco jiného: naděje, vzkříšení. Boží slovo vám otevírá všechny dveře, protože ON je dveřmi, ON je Pán. Vezměme si evangelium, vezměme

do ruky Bibli: pět minut denně, netřeba víc. Noste s sebou v tašce kapesní evangelium, a když jste na cestách, vezměte si malou část a přečtěte si během dne malou část, ať Boží slovo vstoupí do vašeho srdce. Udělejte to a uvidíte, jak to změní váš život. S důvěrou k Božímu slovu. Řeknete mi: „Ano, otče, ale já jsem zvyklý číst životy svatých.“ To je dobré, to je dobré, ale neopouštějte Boží slovo. Noste s sebou evangelium... minutu denně...

Je velmi dobré uvažovat o životě s Bohem jako o přátelském vztahu, který roste každým dnem. Přátelství s Bohem – přemýšleli jste o tom? Ale je to tak! Mysleme na Boha, dává nám toho tolik, ano, Bůh nás miluje, chce, abychom byli přáteli! Přátelství s Bohem má schopnost proměňovat srdce; je to jeden z velkých darů Ducha Svatého, milost, která nám umožňuje poznat Boží otcovství. Máme laskavého Otce, milujícího Otce, Otce, který nás miluje, který nás vždy miloval: když to zakoušíme, srdce taje a pochybnosti, obavy, pocity nevhodnosti odpadají. Této lásce nemůže nic stát v cestě k setkání s Bohem.

A to nám připomíná další velkou pomoc: dar Ducha Svatého, který je v nás přítomen a který nás poučuje, oživuje Boží slovo, které čteme, naznačuje nové

významy, otevírá dveře, které se zdály být zavřené, ukazuje cesty života tam, kde se zdálo, že je jen tma a zmatek. Ptám se vás: Modlíte se k Duchu Svatému? Kdo to je? Velká neznámá? Modlíme se k Otcí, ano, modlitbu Páně, modlíme se k Ježíši, ale zapomínáme na Ducha! Jednou jsem při katechezi dětem položil otázku: „Kdo z vás ví, kdo je Duch Svatý?“ A jedno dítě na to: „Ano!“ – „A kdo je to?“ – „Paralytik,“ řekl mi! Slyšel „Paraklét“ a mysl si, že jde o ochrnutého. A mnohokrát – to mě přimělo k zamyšlení – je pro nás Duch Svatý, jako by to byla osoba, která se nepočítá. Duch Svatý je ten, kdo dává život vaší duši! Pusťte ho dovnitř. Mluvte s Duchem jako mluvíte s Otcem, jako mluvíte se Synem: mluvte s Duchem Svatým – to není nic paralytického... Je silou církve, která vám dává sílu jít dál. Duch Svatý je rozlišování v akci, Boží přítomnost v nás, je to dar, největší z darů, který Otec uděluje těm, kdo o něj prosí (srov. Lk 11,13). A jak ho nazývá Ježíš? „Dar“: „Zůstaňte zde v Jeruzalémě a čekaňte na Boží dar“, kterým je Duch Svatý. Je důležité žít v přátelství s Duchem Svatým: On tě mění, dává ti růst.

Podle liturgie hodin začínají hlavní modlitby dne touto invokací: „Bože, přijď a zachraň mě, Pane, přijď mi rychle na pomoc.“ – „Pane, pomoz mi!“ – protože sám nemohu jít dál, nemohu milovat, nemohu žít... Toto vzývání spásy je neodolatelnou prosbou, která vyvěrá z hlubin naší bytosti. Rozlišování má sloužit k rozpoznání spásy, kterou Bůh v mém životě uskutečňuje, připomíná mi, že nikdy nejsem sám, a že pokud zápasím, je to proto, že to, co je v sázce, je důležité. Duch Svatý je stále s námi. Řeknete: „Otče, udělal jsem něco špatného, musím jít ke zpovědi, nemůžu nic dělat...“ Udělali jste něco špatného? Promluvte k Duchu, který je s vámi, a řekněte: „Pomoz mi, udělal jsem to či ono špatně...“ Ale nepřerušujte dialog s Duchem Svatým. „Otče, jsem ve smrtelném hříchu“ – to je jedno, promluvte s ním, aby vám pomohl odpustit si. Nikdy neopouštějte tento dialog s Duchem Svatým. S těmito prostředky, které nám Pán dává, se nemusíme bát. Kupředu, odvážně a radostně!

Zdroj: <https://www.vaticannews.va/cs>
(Redakčně upraveno)

Zmrtvýchvstalý Ježíš a jeho Matka

Evangelisté o tom neříkají vůbec nic. Ale podle staré tradice byla Panna Maria první, kdo spatřil zmrtvýchvstalého Ježíše. O této tradici existují četná svědectví.

Stalo se to za jarního rána v jedné vesničce ve vzdálené provincii římské říše. Prostě patnáctileté dívce se zjevil anděl. Toto zjevení nemělo v sobě nic abstraktního. Obsahem andělova zjevení byl tak docela reálný příběh, že měl prostoupit a změnit celé lidské dějiny: „Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš,“ řekla tajemná bytost dívky. A dívka navzdory svému zmatku řekla své pokorné ANO: „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.“ S tímto ANO začaly dějiny křesťanství. Maria se stala svědkyní celého pozemského života svého Syna. Byla svědkyní prvních třiceti let jeho života, kdy jako tesař žil ve skrytosti Nazareta, i tři let jeho veřejného působení. Byla svědkyní jeho zázraků a především úžasu jeho prvních učedníků. Byla svědkyní prostého nadšení zástupů i pronásledování, které mu připravili náboženští předáci. Konečně, byla u něho, když umíral na kříži, popravený spolu s dvěma zločinci. V tu hodinu se většina jeho učedníků ze strachu rozutekla. Jeden z nich jej zradil, druhý jej zapřel: přísahal, že ho vůbec nezná. Ale Matka vydržela pod křížem, na kterém její Syn zemřel, a s ní vytrvali jen někteří. Maria tedy všechno spoluprožila, celý jeho neobvyklý příběh, který jediný dal smysl lidským dějinám.

Papežova řeč

A to je skutečně všechno? Ne, nikoliv všechno, pokud sledujeme to, co několik přátel jejího Syna, Matouš, Jan a dva další učedníci, Marek a Lukáš, napsali podle své paměti. Podle jejich vyprávění by Maria nebyla svědkem největší a rozhodující události, bez které *by naše víra byla k ničemu*, jak později napsal Pavel z Tarsu: zmrtvýchvstání jejího Syna.

Podle svědectví evangelia viděla jako první Spasitele bývalá prostitutka Marie z Magdaly. Pak ho viděly jiné ženy a dva učedníci na cestě do Emauz a nakonec jedenáct apoštolů. Podle toho jej tedy jeho Matka nespatriřila. Anděl oznámil o velikonočním ránu několika ženám: *Není zde, vstal z mrtvých*. A Marii nikdo neuvědomil?

O Velikonočním pondělí roku 1994 vystoupil papež Jan Pavel II. jako obvykle v okně svého příbytku, aby se pomodlil *Regina coeli* a pozdravil poutníky, kteří se shromáždili, aby jej slyšeli: „Víte, proč se dnešní svátek nazývá také andělským pondělíkem?“ začal svou promluvu. „Protože Matka Boží, které anděl jako první oznámil vtělení Božího Syna, byla také první, kdo přijal zprávu o jeho zmrtvýchvstání.“ Někteří věřící byli zmateni a několik dní nato se všechny italské noviny věnovaly jednomu tématu: „Papež opravuje evangelia o Kristově zmrtvýchvstání,“ stálo na první stránce *Corriere della Sera*. „Šokující slova,“ napsala *La Repubblica*. „Wojtyla je revizionista,“ napsal filosof a teolog Sergio Quinzio. A když napomenul papeže, aby se „vyhýbal takovým veřejným prohlášením“, dodal: „Žádný opravdu pravověrný umělec nezobrazil toto »první oznámení« o zmrtvýchvstání Matce Boží.“

Bylo vůbec možné, aby papež, první strážce církevní tradice, předkládal věřícím něco zcela nového? Nikoliv. To nebylo možné.

Velmi stará tradice

To, že se Ježíš ukázal své Matce, se pokládá na základě staré tradice za jisté. I liturgie zná tuto tradici, oslavuje ji a dokládá to ikonografie. Velcí zakladatelé řádů, jako sv. Ignác a sv. Terezie z Ávil, o tom hovoří. Potvrzuje to i františkánská korunka, růženec, který je rozšířený mezi žáky sv. Františka na všech pěti kontinentech. Konečně hovoří o tom ústní tradice. Ta se sice neopírá o Písmo Nového zákona (protože „kdyby mělo být všechno napsáno..., neobsáhly by to všechny knihy světa,“ uzavírá sv. Jan), ale sahá pravděpodobně až k apoštolům. Jedná se přitom o hluboce lidskou tradici, která upadla u dnešních křesťanů v zapomenutí pro trestuhodnou lhostejnost a zapomnětlivost.

„Že je Kristovo zjevení jeho Matce výmysl? Co za nesmysl! Pro východní i západní tradici se jedná o zcela jistou udá-

lost, i když autoři Nového zákona tuto událost nepopisují.“ Pro P. Georga Ghari-
ba, odborníka na ikonografii, nemůže být
o tom žádných pochyb. „Podívejte se a vy-
světlete mi, jak někdo jako Sergio Quinzio
může tvrdit, že »žádný pravověrný umě-
lec nezobrazil scénu prvního oznámení
o zmrtychvstání, kterého se dostalo Ma-
rii.«“ A vytahuje ze své aktovky celé tucty
reprodukcí: ikon, miniatur, oltářních ob-
razů, okenních vitráží z katedrál. Všechny
představují stejné téma: zmrtychvsta-
lý Kristus se zjevuje své Matce.

Ale jsou to nejen ikonografická svě-
dectví, která potvrzují existenci této tra-
dice. Existují také nesčetné písemné do-
klady. Nejstarší text, který nám ukazuje,
jak se v prvních křesťanských stoletích
rozsířilo přesvědčení, že zmrtychvstalý
Ježíš Kristus se ukázal své Matce, je *Dia-
tessarion* neboli evangelijní konkordance
od Taciána (shrnutí čtyř evangelií z 2. sto-
letí). Syrská církev používala *Diatessarion*
jako oficiální text v liturgii až do 5. sto-
letí, kdy jej nahradil kánon čtyř evangelií.

Svatý Efrém Syrský napsal v roce 360
komentář, který dokládá, že v jeho době
se toto zjevení přijímalo obecně bez vý-
hrad. Ale této jistotě, rozšířené v rané
církvi, chyběl biblický podklad evange-
lií. Aby se tato obtíž překonala, dopustil
se sv. Efrém, a po něm i Tacián, exegetic-
kého omylu, který se určitou dobu pravi-
delně vracel: ztotožnil Matku Boží s Ma-
rií Magdalskou, která za nedělního jitra
přišla ke hrobu.

Podobnému omylu podlehl i sv. Jan
Zlatoústý v roce 390. I on byl tak pře-
svědčen o Kristově zjevení Panně Marii,
že v jedné homilii na Matoušovo evange-
lium prohlásil, že zmrtychvstalý Kristus
se ukázal „své Matce, která je ve skuteč-
nosti Pannou, zatímco evangelia ji ozna-
čují za matku Jakubovu“.

Také v *Knize zmrtychvstání apoštola
Bartoloměje*, která pochází ze stejné doby,
byla Maria mezi těmi ženami, které přišly
časně ráno ke hrobu. Ježíš ji zde zdraví tě-
mito slovy: „Bud' pozdravena, má Matko!
Bud' pozdravena, má svatá schráno! Bud'
pozdravena ty, která jsi dala život celému
světu! Bud' pozdravena ty, která jsi ve svém
lůně nosila život celého vesmíru!“ Ježíš dá-
vá v tomto textu Marii za úkol, aby ozná-
mila apoštolům událost jeho zmrtych-
vstání. Tak Maria spěchá k Petrovi, který

na její slova odpoví: „Ó Maria, ty jsi prv-
ní mezi ženami, protože ty jsi mu dala ži-
vot zde na zemi. Ty jsi také první, které
oznámil, že odchází k Otci.“ Autor dodá-
vá: „Všichni apoštolové se velice zarado-
vali, když se dověděli od Marie, jeho Mat-
ky, že Pán vstal z mrtvých.“

Svatý Epifanius, který žil rovněž ve
4. století, byl první, kdo necítil povin-
nost dokazovat zjevení Marii tím, že by
ji identifikoval s ženami u hrobu. Podle
Epifania zjevil se Ježíš v domě „Miláč-
ka Páně“, kterého podle jeho evangelia
nazývá také teologem. Její Syn mu svě-
řil svou Matku pod křížem, a proto od
té doby bydlela v jeho domě. Zjevení se
podle sv. Epifania tedy uskutečnilo v Ja-
nově domě. „Matka Boží nešla tu noc
k hrobu, protože byla bolesti celá vysíle-
ná,“ píše mnich ve své *Řeči o životě nej-
světější Bohorodičky*. „Ale zatímco anděl
mluvil s Marií Magdalskou, zjevil se Je-
žíš Marii v teologově domě, tj. na Siónu.“

Ježíš se zjevil své Matce

Na tomto místě chceme dát slovo ně-
kterým církevním Otcům a starým křes-
ťanským spisovatelům. Jedná se přitom
jen o některé z mnoha, kteří poukazují
na tuto tradici.

„*Je proto velice rozumné věřit, že jinou
Marii byla Matka Boží, neboť ona byla zce-
la nepochybně přítomna umučení; je proto
přiměřené, aby zvěstovala radost; ona, pří-
čina radosti, ona, která přijala slavně »Bud'
zdráva, milostiplná, Pán s tebou«, a napl-
nila vůli Páně.*“ (sv. Severius z Antiochie,
465–538)

„*Kéž bych mohl spatřit tu propukající
slávu. Kéž bych mohl slyšet onen hlas, kte-
rý vyslovuje slova sladkosti a plná milosti.
Jak příchod, tak i zmrtychvstání zvěstuje
nejdříve Matce. (...) Panně, která chválila
a vroucně prosila Boha, jako první ukázal
Syn světlo svého zmrtychvstání (...) a po-
ctil ji tím, že se jí zjevil.*“ (Řehoř z Niko-
médie, 9. století)

„*Ale bezprostředně nato měla před oči-
ma onu sladkou a velkou událost, totiž Je-
žíše Krista, který krátce před tím byl po-
ložen do hrobu (...), ale třetího dne vstal
k životu. Poznala svého nejmilovanějšího
Syna, objala toho, po němž toužila, s úctou
a s ohledem, s radostí a s láskou. A těši-
la se z okamžiku jeho přítomných událos-
tí i ze vzpomínek na minulé, které chovala*

v srdci, v nevýslovné radosti.“ (Jan Mauro-
pus, 11. století)

„*Matka Boží přijala radostné poselství
o zmrtychvstání Páně přede všemi lidmi,
jak bylo správné a přiměřené; právě ona
spatřila Zmrtychvstalého jako první ze
všech a radovala se z něho (...) a slyšela
svým vlastním sluchem jeho hlas. Ale také
jako první a jediná se dotýkala jeho rukou
a jeho svatých nohou.*“ (sv. Řehoř z Pala-
masu, 1296–1359)

„*Pomyslete, že panny byly poctěny, když
viděly Pána dříve než apoštolové. (...) Pak
i Maria musela vidět zmrtychvstání Pá-
na: ona byla první, kdo uviděla a uvěřila.*“
(sv. Ambrož, 337–397)

„*Před Mariiným zrakem stanul ozářen
světlem Pán a ukázal se jí. Především jí, pro-
tože ona to byla, jeho Matka, věrná svěd-
kyně velkého divu, který byl kdysi cestou,
po níž přišel mezi nás, a která ohlašovala
jeho, když se vrátil.*“ (Sedulius, 5. století)

„*Není možno uvěřit, že Maria nespatri-
la zmrtychvstalého Pána a že Matku ne-
ní možno přičíst k očitým svědkům. Zdá se,
že to neodpovídá zprávě evangelia, podle
které se Ježíš po svém zmrtychvstání uká-
zal nejdříve Marii Magdalské? Co by moh-
la křesťanská horlivost vymyslet, aby to ví-
ce odpovídalo pravdě evangelia?*“ (Rupert
z Deutz, 1075–1130)

„*Nejdříve se zjevil Marii Magdaléně.
Ona patří k těm, kterým dal důkaz svého
zmrtychvstání. Ale především se ukázal
své Matce, nejsvětější Panně a Matce Boží.
Ne proto, aby jí dal důkaz svého zmrtych-
vstání, nýbrž aby ji potěšil svým pohledem,
zatímco Marii Magdalské dal důkaz své-
ho zmrtychvstání.*“ (sv. Lev Veliký, ko-
lem 390–461)

Regina coeli, laetare!

I liturgie, která vyjadřuje smýšlení círk-
ve, udržuje tuto tradici již dlouho. Před-
evším pak byzantská liturgie. Romanus de
Melode, největší skladatel hymnů, jakého
řecká církev vůbec měla, napsal v 6. sto-
letí v *Maria pod křížem*: „Odvahu, Mat-
ko, budeš první, kdo mě uvidí, až vstanu
z hrobu. Přijdu, abych ti ukázal, z jakých
trestů jsem vysvobodil Adama a jakou ná-
mahu jsem proto vzal na sebe. Svým prá-
telům ukážu rány svých rukou. A ty, Mat-
ko, budeš mě moci jako dříve pozorovat
a budeš volat s ulehčením: »On, můj Syn
a můj Bůh, vykoupil mé otce!«“

Církev byzantského ritu zpívá ještě dnes prastarý hymnus *Apolitikion*, který pravidelně každý rok opakuje: „Ty jsi přemohl podsvětí a nestal ses jeho kořistí. Ty jsi šel vstříc Panně a daroval jsi život.“ V *Megalinarionu*, východním kánonu sv. Jana Damašského (2. pol. 7. století – 1. pol. 8. století), se zpívá: „Anděl volal k blahoslavené: »Raduj se, Panno! Ještě jednou ti pravím: Raduj se! Tvůj Syn vstal třetího dne z hrobu!«“ A každý rok zpívá byzantská církev o druhé neděli po Velikonocích kánon o Matce Boží, který složil Taofanes Graptos, palestinský básník (†840): „Ty jsi první přijala pozdrav radosti, protože jsi příčinou radosti celého okrsku zemského.“ Dlouhou dobu byla v tomto směru zajedno západní liturgie s východní. Kdo sledoval ve vrcholném středověku v den Zmrtvýchvstání oraci západogótského ritu, slyšel, jak „Panna si to zasloužila, aby přijala od anděla zvěst, že tě již nemá oplakávat jako mrtvého, protože jak jen možno brzy uvidíš ho jako Zmrtvýchvstalého.“

Existují nejen písemná svědectví o této tradici. V pozdním středověku se konala představení mystérií na náměstích měst i na vesnicích, kde měla místo následující scéna: Archanděl Gabriel se zjevil Panně Marii, aby ji oznámil zmrtvýchvstání, tak jako jí oznámil vtělení Božího Syna. Radostný pozdrav, kterým ji božský posel při té příležitosti pozdravil: *Regina coeli, laetare*, zaznívá znovu a znovu v modlitbě, která ve velikonoční době nahrazuje modlitbu *Anděl Páně*. A tuto modlitbu se dnes modlí křesťané na celém světě, aniž by znali její pravý původ.

Také svatý Ignác

I v době protireformace se pokládala za jistou tradice, že Ježíš se zjevil své Matce. Svatý Ignác z *Loyoly*, zakladatel Tovaryšstva Ježíšova, nadepsal svou první poznámku ke čtvrtému týdnu *Duchovních cvičení* takto: „První rozjímání je o tom, jak Kristus, náš Pán, se zjevil naší milé Paní.“ A pokračuje: „Kristus se vrátil zpět do svého hrobu (po svém sestoupení do říše smrti). A po svém zmrtvýchvstání se se zjevil s tělem i duší své pozeňvané Matce.“

Snad se Ignác nechal inspirovat svou cestou do Jeruzaléma v roce 1529, při které navštívil Svatý hrob. Vedle místa,

kde podle tradice bylo pohřbeno Ježíšovo tělo, tedy kde se uskutečnilo zmrtvýchvstání, stojí kaple, která je zasvěcena „Zjevení zmrtvýchvstalého Krista své Matce“.

A sv. Terezie z Ávily, reformátorka karmelitánského řádu, potvrzuje v jednom vlastnoručně napsaném textu, který se uchovává v klášteře bosých karmelitek u sv. Jiljí v Římě, že viděla v dubnu

roku 1571 Krista: „Řekl mi, že se ihned po zmrtvýchvstání ukázal naší Paní, protože ona ho potřebovala. Bolest ji tak sklíčila a byla zármutkem tak bez sebe, že ani nemohla přijít k sobě, aby zakusila tuto radost. Pán pobýval u ní dlouhou dobu, protože potřebovala tuto útěchu.“

Z 30giorni 5/94 přeložil -lš-
(Redakčně upraveno)

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

po pravici, abych se neviklal. Proto se raduje mé srdce a můj jazyk jásá. Ano i mé tělo odpočine v naději, neboť nevydáš mě podsvětí napospas, nedopustíš, aby tvůj Svatý podlehl porušení. Oznámils mi cesty života, naplníš mě blahem před svou tváří.«“

2. čtení - 1 Petr 1,17-21

Milovaní! Když říkáte Otec tomu, který soudí nestranně každého podle jeho činů, žijte v bázni po dobu svého vyhnání. Víte přece, že jste ze svého prázdného způsobu života, jak jste ho zdědili po předcích, byli vykoupeni ne snad nějakými věcmi pomijejícími, stříbrem nebo zlatem, nýbrž drahou krví Krista, bezúhonného a neposkvřeného beránka. On byl ovšem k tomu vybrán už před stvořením světa, ale pro vás se objevil teď na konci časů. Skrze něho jste uvěřili v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a oslavil, takže když věříte, můžete zároveň v Boha i doufat.

Evangelium - Lk 24,13-35

Dva z Ježíšových učedníků se ubírali toho dne (prvního po sobotě) do vesnice zvané Emauzy, která je vzdálena od Jeruzaléma šedesát honů. Hovořili spolu o tom všem, co se stalo. Jak tak hovořili a uvažovali, přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim. Ale co si jim jakoby zadržovalo oči, takže ho nepoznali. Zeptal se jich: „O čem to cestou spolu rozmlouváte?“ Zastavili se celí smutní.

Jeden z nich - jmenoval se Kleofáš - mu odpověděl: „Ty jsi snad jediný, kdo se zdržuje v Jeruzalémě a neví, co se tam tyto dny stalo.“ Zeptal se jich: „A co se stalo?“

Odpověděli mu: „Jak Ježíše z Nazareta, který byl prorok, mocný činem i slovem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a přední mužové odsoudili k smrti a ukřižovali. My však jsme doufali, že on je ten, který má vysvobodit Izraele. A k tomu všemu je to dnes třetí den, co se to stalo. Některé naše ženy nás sice rozrušily: Byly časně ráno u hrobu, nenalezly jeho tělo, přišly a tvrdily, že měly i vidění andělů a ti prý říkali, že on žije. Někteří z našich lidí odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy říkaly, jeho však neviděli.“

A on jim řekl: „Jak jste nechápaví a váhaví uvěřit tomu všemu, co mluvili proroci! Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět a tak vejít do své slávy?“ Potom začal od Mojžíše, probíral dále všechny proroky a vykládal jim, co se ve všech částech Písma na něj vztahuje.

Tak došli k vesnici, kam měli namířeno, a on dělal, jako by chtěl jít dál. Ale oni na něho naléhali: „Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den už se nachýlil.“ Vešel tedy dovnitř, aby zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámal ho a podával jim. Vtom se jim otevřely oči a poznali ho. On jim však zmizel. Tu si mezi sebou řekli: „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“ Ještě tu hodinu se vydali na cestu a vrátili se do Jeruzaléma. Tam našli pohromadě jedenáct (apoštolů) i jejich druhy. Ti řekli: „Pán skutečně vstal a zjevil se Šimonovi.“ Oni sami pak vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba.

Moje tělo je pravý pokrm

S mírné duše, zcela skryté a nepoznané, nejednou prožívají utrpení, aby tak zadostiučinily za hříchy a urážky způsobované Bohu na celém světě. Často je jejich jedinou skutečnou útěchou jen sám Pán Ježíš ve svaté Eucharistii. Od některých z těchto vyvolených duší Pán vyžadoval úplný půst, tedy zřeknutí se jídla a pití, které Bůh stvořil pro naši radost, abychom je společně požívali a děkovali mu za ně. Tento zázrak – žít bez pokrmu, dokazuje, že „ne jenom chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst“ (Mt 4,4) a že „jeho tělo je pravý pokrm a jeho krev pravý nápoj“ (srov. Jan 6,55).

Při každém svatém přijímání vstupuje do duše sám ŽIVOT, který duši živí a posiluje, uschopňuje ji milovat a žít tak, aby byla milá Bohu. Avšak prostřednictvím těch, kdo mají povolání být zvláště důvěrně spojeni s trpícím Pánem, Bůh v dějinách církve vždy znovu dosvědčoval, že jen on sám postačuje k tomu, aby člověk žil „život v plnosti“ (Jan 10,10).

O italské světici **Anděle z Foligna** (1248–1309) je známo, že dvanáct let nepřijímala žádnou potravu, učitelka církve **sv. Kateřina Sienská** (1347–1380) žila bez jídla asi osm let a patronka Ekvádoru **sv. Mariana od Ježíše** (1618–1645), která se obětovala za záchranu rodného města

Zmrtvýchvstalý Pán podává sv. Kateřině Sienské svaté přijímání

Quito, žila posledních šest let svého života jen ze svaté Eucharistie. **Blahoslavené Anně Kateřině Emmerichové** (1774–1824) Bůh udělil tuto milost na dvanáct let, ode dne její stigmatizace 29. prosince 1812 až do její smrti. Tento mimořádný druh postu, samozřejmě, není samoučelný, ale je součástí smírného povolání, které pomáhá světu neztratit ze zřetele to, co je neviditelné a zároveň nadpřirozené, tedy to skutečně podstatné: Bůh a jeho životodárná síla ve svaté Eucharistii.

Příkladem života založeného výlučně na síle svaté Eucharistie, který je dobře doložen církevní autoritou, je zpráva o **sv. Mikuláši z Flüe** (1417–1487), velkém mírotvůrci, jehož Švýcaři uctívají jako „otce národa“. Když se otec deseti dětí vzdal všech svých politických funkcí, se souhlasem manželky Doroty jako padesátiletý opustil rodinu a stáhl se jako poustevník do strmé úžlabiny, která se nazývala Ranft, začal žít život modliteb a přísného postu. Téměř 20 let – od roku 1467 až do své smrti – žil bratr Klaus (jak Mikuláše od té doby nazývali) po dohodě se svým zpovědníkem Oswaldem Ysnerem zcela bez jídla. Jelikož se pochybovalo o jeho upřímnosti, sledovali ho celý měsíc, zda přece jen tajně nejí a nepije. Kromě toho byl předvolán prelát Tomáš Weldner, pomocný biskup z Kostnice (Konstanz), který po důkladném vyšetření potvrdil, že bratr Klaus žije skutečně bez jídla. Když se po poustevníkově přimluvě stále častěji děly zázraky, málokdo pochyboval o nepřetržitém postu tohoto svatého muže, který tak ve své době vyvolal velký rozruch. Odkud čerpal sílu pro tuto oběť, kdy směl přistoupit k Eucharistii jen čtyřikrát do roka, během velkých svátků, jak to bylo v té době zvykem? Bratr Klaus svěřil svému zpovědníkovi toto tajemství: Pokud sám nemohl přijmout Eucharistii, stačilo mu, když viděl, jak kněz během mše svaté přijímá přesvaté Tělo a Krev Pána Ježíše. Tím získal takovou duchovní posilu, že byl schopen žít fyzicky bez jídla a pití.

Ve stejném roce, kdy se narodil bratr Klaus, se skončilo drama 39 let trvajícího papežského schismatu. Od roku 1378 do roku 1417 byli v katolické církvi dva,

Sv. Mikuláš z Flüe

a nakonec dokonce až tři papežové. Každý z nich si pro sebe nárokoval svatopetrský úřad. Svatá Brigita Švédská, jakož i sv. Kateřina Sienská ve jménu Božím usilovaly o to, aby právoplatný papež žil v Římě a aby se ukončilo schisma, které přineslo nevýslovné utrpení celému Západu. Tyto dvě velké prorokyně (bez toho, že by o tom věděly) byly podporovány dvěma skrytými smírnými dušemi. Byly to: **bl. Alžběta z Reute** (1386–1420) z Německa, která 15 let svého života žila jen ze svaté Eucharistie, a **sv. Lidvina ze Schiedamu** (1380–1433) z Holandska, která – na vlastním těle poznamenaném otevřenými ranami – očividně trpěla rozkolem církve, a to přesně tak dlouho, jak dlouho trvalo schisma.

V 15 letech si Lidvina při bruslení pádem na led zlomila žebro. Postupně se jí

vytvořil nevléčitelný vřed, který měl vážné zdravotní následky. Toto mladé děvče zůstalo dále 33 let připoutané na lůžko. Sedm let nemohla spát a z ran jí vycházeli dokonce červi. Lidvína se delší dobu velice těžce vyrovnávala se svojí nemocí. Tehdy jí jistý kněz poradil, aby rozjímal o Ježíšově utrpení. A to jí velmi pomohlo. Ve svých tělesných a duševních bolestech začala toužit především po tom, aby mohla přijmout Ježíše ve svatém přijímání, které jí bylo dopráno jen dvakrát do roka. Prosila kněze: „Smilujte se nad svojí ubohou dcerou, která nemá na této zemi jinou útěchu než Ježíšovu lásku a pro zachování svého života žádný jiný prostředek než Ježíšovo tělo!“ Až když Pán Ježíš učinil zázrak a po svém zjevení zanechal na stolku vedle jejího lůžka proměněnou hostii, aby jí všichni viděli, dal biskup této smírné duši chápavého duchovního vůdce, který jí každých 14 dní podával svaté přijímání.

V té době už Lidvína nebyla schopna přijímat žádnou pevnou stravu. Dokázala polknout pouze hostii. Když byla podrobena zkoušce a dostala oplatku namísto konsekrované hostie, okamžitě ji vyzvracela. Devatenáct let, až do konce svého života, žila výlučně ze svaté Eucharistie.

Ve 20. století, které kvůli dvěma světovým válkám a stovkám milionů potratů sv. Jan Pavel II. nazval stoletím smrti, dal Bůh církvi několik významných stigmatizovaných smírných duší. Byly to právě ty

Marie-Theres Neumannová, nejmladší neteř stigmatizované, napsala, co o této fotografii řekl její otec Ferdinand Neumann: „Toto extatické svaté přijímání o Velikonoční neděli se událo bezprostředně po vizi Zmrtvýchstalého. Při tomto působení přijímání Terezie nevnímala okolí a ani kněze, ale Krista, který k ní přicházel v oslaveném stavu. Otec Naber, kněz, jí položil svatou hostii na jazyk a dříve, než stihla vtáhnout jazyk a zavřít ústa, hostie zmizela.“

to duše, které lidstvu ukázaly moc Zmrtvýchstalého tím, že dlouhé roky žily jen z eucharistického Pána.

Marta Robinová

Terezie Neumannová (1898–1962) z bavorského Konnersreuthu dostala v 28 letech viditelná stigmata Pána Ježíše a od té doby žila 35 let bez jídla a tekutin, jen ze svatého přijímání. Vysvětlila, že 6. srpna 1926, když byla poprvé v extázi svědkem Ježíšova proměnění, „nechala na hoře Tábor svůj hlad a žízeň“.

Na žádost řezenského biskupa ji podrobili přísnému pozorování ve dne i v noci, a to potvrdilo, že žije skutečně bez potravy. Zároveň se zjistilo, že Terezie, ačkoli pracovala na poli a během Ježíšova utrpení, které prožívala na vlastním těle, ztratila mnoho krve, neztratila ani gram ze své hmotnosti.

Alexandrina Maria da Costa (1904–1955) z Portugalska měla 14 let, když ji v jejím pokoji začali obtěžovat tři muži a ona vyskočila oknem ven. Při tom si poranila páteř tak vážně, že od svých devatenácti let zůstala ochrnutá a připoutaná na lůžko. S přibývajícimi roky pochopila a přijala své povolání: utěšovat Ježíše ve svaté Eucharistii za všechny urážky, které mu byly způsobeny, a obětovat své utrpení, aby papež zasvětil svět Neposkvrněnému Srdci Panny Marie.

Pán Ježíš jí s láskou předpověděl: „Dovedu tě k tomu, že budeš žít pouze ze mne, abych ukázal světu, co znamená Eucharistie a co je můj život v duších: světlo a spása pro lidstvo.“ Dne 27. března 1942 se tato milost stala skutečností. Alexandri-

na ze dne na den přestala jíst a pít a více než 13 let, dokud nezemřela, žila jen ze svaté Eucharistie.

Téměř v téže době žila ve Francii smírná duše **Marta Robinová** (1902–1981), která své utrpení obětovala za církve a jako náhradu za bezbožnost lidstva. Od své stigmatizace 2. října 1930 nepřijala ani kapku vody či drobek chleba. Rovněž už ani nespala, a tak své utrpení z lásky odevzdávala Pánu i v noci. Byla to milost, kterou jí Bůh udělil na téměř 50 let. Jednou či dvakrát týdně přijala svaté přijímání. Při tom se událo vždy totéž: hostie zázračně vyklouzla z knězových prstů, vešla přímo do Mariiných úst a zmizela bez toho, aby ji spolkla, protože kvůli ochrnutí již polykat nemohla. V roce 1958 se svěřila svému dobrému příteli, známému francouzskému filosofu Jeanu Guittionovi: „Živím se pouze svatou Eucharistií... Ježíš je v celém mém těle. On je ten, kdo mě živí. Je to jako vzkříšení!“

Bl. Alexandrina Maria da Costa

Dokud v 78 letech Marta Robinová nezemřela, putovalo k ní více než 100 000 poutníků ze všech kontinentů a z různých společenských vrstev. Hledali u ní radu, usmíření, obrácení a uzdravení. V jednom z mnoha vidění jí Pán přislíbil cosi mimořádně potěšujícího: „Ukončím vládu bezbožnosti. Na místo trůnu šelmy (Apokalypsa) se vztyčí dva slavné trůny, trůn Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a trůn Neposkvrněného Srdce Panny Marie... Mějte odvahu! Boží království je blízko. Začne to činem, který bude stejně tak náhlý jako neočekávaný.“

*Z Vítězstvo Srdca 140/2021
přeložil a upravil -dd-*

Zasvěcení sebe sama Ježíši Kristu, Vtělené Moudrosti, rukama Panny Marie

Sv. Ludvík Maria Grignion z Montfortu

Věčná a Vtělená Moudrosti, Ježíši, velmi hodný lásky a klanění, pravý Bože a pravý Člověče, jediný Synu věčného Otce a Marie, vždy Panny! Hluboce se Ti klaním v lůně a jasu Tvého Otce po celou věčnost, a v panenském lůně Marie, Tvé nejdůstojnější Matky, v čase Tvého Vtělení.

Vzdávám Ti díky, že jsi sám sebe zmařil a vzal na sebe přirozenost nevolníka, abys mne vytrhl z krutého otroctví d'áblava. Chválím Tě a oslavuji, že ses ve všem ráčil podrobit Marii, své svaté Matce, abys mne skrze Ni učinil svým věrným nevolníkem. Ale běda, já nevděčný a nevěrný, nezachoval jsem sliby a závazky, které jsem při křtu tak slavnostně učinil. Vůbec jsem neplnil své povinnosti. Nezasluhuji, abych se nazýval Tvým synem ani Tvým nevolníkem. A protože ve mně není nic, co by nezasluhovalo Tvého odmítnutí a Tvého hněvu, už se neodvažuji přiblížit se sám ke Tvé svaté a vznešené Velebnosti.

Proto se utíkám o přimluvu a milosrdenství ke Tvé svaté Matce, kterou jsi mi dal za Prostřednici u Tebe, a doufám, že skrze Ni se mi od Tebe dostane zkroušenosti a odpuštění mých hříchů, že získám Moudrost a že mi bude zachována.

Pozdravuji Tě tedy, Maria neposkvrněná, živoucí stánku Božství, ve kterém se skrývá věčná Moudrost a ve kterém chce přijímat klanění andělů i lidí.

Pozdravuji Tě, Královno nebe i země, jejíž vládě je podrobena všechno, co je nižší než Bůh.

Pozdravuji Tě, jisté Útočiště hříšníků, jehož milosrdenství nikomu nechybí! Vyslyš mé touhy po božské Moudrosti, a přijmi proto sliby a nabídky, které Ti ponížně předkládám.

Já N. N., nevěrný hříšník, obnovuji a potvrzuji dnes do Tvých rukou své křestní sliby. Navždy se zříkám satana, všeho, čím se pyšní, i jeho skutků a úplně celý se dávám Ježíši Kristu, Vtělené Moudrosti, abych za Ním nesl svůj kříž po všechny dny svého života a abych Mu byl věrnější než dosud.

Volím si dnes Tebe, Maria, v přítomnosti celého nebeského dvora, za svou Matku a Paní. Vydávám a zasvěcuji Ti jako nevolník své tělo i svou duši, svá dobra vnitřní i vnější i samotnou hodnotu svých dobrých skutků minulých, přítomných i budoucích. Přenechávám Ti plné a neomezené právo, abys nakládala mnou a vším, co mi patří, bez výhrady podle svého zalíbení k největší slávě Boží v čase i věčnosti.

Přijmi, Panno dobrotivá, tuto malou oběť mého nevolnictví, abych uctil podřízenost, s níž se věčná Moudrost ráčila podrobit Tvému mateřství, a spojil se s ní. Přijmi oběť mého nevolnictví k uctění moci, kterou oba máte nad tímto nepatrným červíčkem a ubohým hříšníkem. Přijmi oběť mého nevolnictví jako díkůvzdání za výsady, jimiž Tě obdařila Nejsvětější Trojice.

Prohlašuji, že od nynějška chci jako Tvůj pravý nevolník hledat Tvou čest a ve všem Tě poslouchat.

Matko obdivuhodná! Představ mne svému milému Synu jako věčného nevolníka, aby mne přijal skrze Tebe, když mne skrze Tebe vykoupil.

Matko milosrdenství! Rač mi udělit milost, abych dosáhl pravé Moudrosti Boží a byl připočten k těm, které miluješ, učíš a vedeš, které živiš a chráníš jako své děti a své nevolníky.

Panno věrná! Učiň mne ve všem tak dokonalým učedníkem, následovníkem a nevolníkem Vtělené Moudrosti, svého Syna Ježíše Krista, abych na Tvou přimluvu a podle Tvého příkladu dosáhl plnosti Jeho věku na zemi a Jeho slávy v nebesích. Amen.

Pramen: Sv. Ludvík Maria Grignion z Montfortu, O pravé mariánské úctě.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.,
3. vydání, Olomouc 2011.*

Kniha je vyprodaná, ale můžeme vám text knihy a „Modlitby doporučené sv. Ludvíkem M. Grignionem z Montfortu“ zaslat vypálené na CD ve formátu PDF za 250 Kč + odbytové náklady, či e-mailem jako e-knihu - cena 250 Kč.

Mít čisté srdce jako Spasitel

**Z dopisů sv. Františka Saleského
sv. Janě Františce de Chantal**

**136. Matce de Chantal - II.
- č. 681 - str. 42**

Obsah: Výměna srdce mezi Spasitelem a jednou „požehnanou světicí“. František Saleský touží po tom, aby se stejně přízně dostalo matce de Chantal.

Annecy, 29. dubna 1611

Má drahá Dcero, jdu k oltáři, kde moje srdce předloží tisíce přání pro Vaše srdce, nebo ještě lépe řečeno, kde naše obě srdce předloží tisícové prosby o požehnání nám samým. Když takto mluvím, jsem blíž k pravdě.

Ach, má drahá sestro, moje nejmilejší Dcero, pokud jde o naše srdce, ať se nám stane to, co se stalo té požehnané světicí, jejíž svátek dnes večer začínáme slavit, svaté Kateřině ze Sieny. To znamená, aby nám Spasitel vyňal naše srdce a vložil své srdce namísto našich. Nebude však spíš lehčí a jednodušší, když On učiní naše srdce úplně a neodvolatelně svým srdcem, čistým jako jeho? Ach, ať to ten sladký Ježíš udělá! Snažně prosím pro jeho srdce a pro jeho lásku, kterou jeho srdce obsahuje, která je láskou všech lásek. Jestli On to neučiní (ach, ale On to bezpochyby učiní, protože ho o to snažně prosíme), jestli by alespoň nemohl zabránit tomu, že bychom mu vzali jeho srdce, protože ještě má bok otevřený. A kdybychom my měli otevřít svou hrud', abychom tam jeho srdce vložili, když jsme z ní vyňali své, neudělali bychom to snad?

Ať je navždy jeho svaté jméno pochváleno!

*Sestavovatel a překladatel:
paní Jiřina Giusio
a don Jan Ihnát, SDB.*

*Dopisy svatého Františka Saleského
svaté Janě de Chantal. 2020*

(Redakčně upraveno)

Maminka Markéta (12)

Život matky Dona Boska

Kapitola 13

TETA NAJDE PRO JENÍKA MÍSTO VE ŠKOLE

Školy v Castelnuovu byly vzdáleny pět kilometrů. Stát se knězem, pomáhat chlapcům byl krásný sen. K tomu, aby jej učinil skutečností, vedla těžká cesta, kterou měl ujit: chodit do školy, a to po mnoho let. Jeník měl vůli chodit do školy a maminka Markéta toužila po tom, aby tam chodil. (Markéta byla matkou, která nikdy nepotřebovala říkat svému synovi: Studuj!) Byly zde však veliké těžkosti.

Zákony Piemontského království nařizovaly všem místním úřadům, aby otevřely základní nižší školy zdarma a aby trvaly dva roky. Ale místní úřad, kam patřil ztracený kanton Becchi, byl v Castelnuovu, vzdáleném pět kilometrů. Bylo nemožné pro devítiletého chlapce chodit tam každý den pěšky. Mohl by se ubytovat „na privátě“ u nějaké dobré rodiny z Castelnuova, a to tak, že by se vracel domů jenom v sobotu večer.

Ale zde začínala jiná velikánská obtíž: bratr Antonín o tom nechtěl absolutně nic slyšet. On chodil do školy několik měsíců (opravdu podepisoval dokumenty svým jménem a příjmením), ale pak ji opustil s velkým posměchem: „Ach, tyto bajky! Naučit se podepsat. Proto, aby člověk žil, je třeba umět kopat motykou, ne psát.“ Antonín měl osmnáct let, byl veliký pracant, uměl svou práci zabezpečit rodinu nenápadným blahobytem. Nechtěl, aby ani jeden z „jeho“ soldů byl použit pro to, aby jeho bratříček „bydlel na privátě“. Markéta znala Antonínovu povahu, a proto se mu tehdy neodvážila oponovat.

Místo ve škole jako synovec služky na faře

Jako jiným inteligentním, zvědavým dětem, tak se i Janovi podařilo naučit se číst a psát jemu samému. Svědčí o tom Michal Rua: „Mladý Bosco měl jako prvního svého učitele ve čtení dobrého sedláka, který se před mnoha lety chlubil, že měl to štěstí, že byl jeho prvním učitelem.“ Toto

se odehrálo mezi rokem 1823 a 1824. Pak do toho zasáhl šťastný osud.

Toto vyprávěl starý sedlák Giovanni Bechis, nazývaný Vanin: „V Caprigliu (místní úřad v okrese Asti, zatímco Castelnuovo bylo v okrese Turín) byl kaplanem jistý don Bevilacqua, který zřídil základní školu. Matka Markéta nechtěla poslat svého chlapce do Castelnuova, protože byl příliš malý. Prosila tedy dona Bevilacqua, aby ho

vzal k sobě do školy. (Markéta se narodila v Caprigliu, byla to výborná farnice, svatbu měla v kostele v Caprigliu, měla tam ještě svého tatínka Melchiora a své bratry a sestry.) Ale on nechtěl, protože to nebyla jeho povinnost (učitelský plat ho zavazoval vyučovat mládež místního úřadu). Zemřela mu však služka. Pán to uspořádal tak, že na její místo šla teta Jana Boska (Marianna, sestra Markéty). Ta ihned prosila kaplana, aby vzal do školy jejího synovce; s ohledem na svou služku souhlasil, a tak Jan Bosco chodil do jeho školy.“

Příjmení v těch dobách byla ještě neustálená. Kněz – učitel je registrován u místního úřadu jako „Giuseppe Laqua“, zatímco Vanin ho nazývá „Bevilacqua“ a Don Bosco ve svých *Memoriích* ho nazývá „Dallacqua“.

Markéta pak doprovodila Jeníka k dědečkovi Melchiorovi a on se po tři hodiny ráno (tři hodiny a půl se mší, která byla povinná pro všechny školáky) a po tři hodiny odpoledne učil „četbu, náboženství a počty“. Obědval s tetou Mariannou. Školní rok trval krátce: začínalo se 3. listopadu (po svátku Všech svatých a Dušiček) a končilo se v březnu o svátku Zvěstování Panny Marie. Jeník tak navštěvoval první a druhou třídu základní školy v letech 1824–25 a 1825–26.

Tři knihy půjčené od kněze

Don Laqua přilnul k tomuto malému sedlákovu z Becchi, který tak toužil číst a studovat. „Mým učitelem,“ napíše o něm Don Bosco, „byl velice zbožný kněz, který měl vůči mně ohledy, velice rád se zabýval tím, aby mě něčemu naučil, a ještě ví-

ce mou křesťanskou výchovou.“ Když viděl u něho dychtivou touhu číst, tak mu před dlouhými prázdninami půjčil tři dobrodružné knihy: *Il Guerin Meschino*, *I Reali di Francia* a *Bertoldo e Bertoldino*. Domníval se, že ho povzbudí k četbě během dlouhých deštivých večerů. Otevřela se mu naopak cesta plná překvapení.

Maminka Markéta, když ho viděla vracet se s těmito třemi velkými knihami, si pomyslela: „Don Laqua to přehnal. Copak to může dítě přes léto přečíst?“ Musela uznat svůj omyl, protože za pár týdnů je Jeník všechny zhltnal a večer při slabém světle olejové lampy je začal předčítat Josefovi a nějakému svému kamarádovi, kteří zůstali ohromeni nad tím, že z těchto stránek vycházejí úžasná dobrodružství.

Kapitola 14

„MOJE MATKA VĚDĚLA VŠECHNO, POZOROVALA VŠECHNO A NECHALA MĚ DĚLAT.“

Dobrodružství Karla Velikého a jeho rytířů

Zpráva, že Jan Bosco předčítá podivuhodné příběhy, se velmi rychle rozšířila. Don Bosco píše: „Sotva mě moji kamarádi uviděli, běželi v houfch. Těšili se, že stráví večer posloucháním četby knihy *I Reali di Francia* (Francouzské příběhy). Před vyprávěním a po něm udělali všichni znamení kříže a pomodlili se Zdravas, Maria.“ V tomto roce 1826 měl Jeník 11 let.

Ve snu v devíti letech viděl Jeník houf chlapců a bylo mu nařizováno, aby je měl rád. Téměř bez toho, že by si toho všiml, začal to dělat. Podivuhodná dobrodružství vládce Karla Velikého a jeho rytířů, epický popis bojů s mečem Durlindana, zraedy zákeřného Gana měly ohromný úspěch a přitahovaly k němu houf malých chlapců, kteří ho poslouchali jako malého vůdce, jednak když nařizoval: „Dost sprostých řečí,“ jednak když říkal: „A nyní se trochu pomodlime.“

Byla moje matka spokojená?

S příchodem léta připravil Jeník pro své malé diváky hlučné překvapení. V den ko-

nání trhu se šel podívat na kejklíře a komedianty. Když se vrátil domů, zkoušel a znovu zkoušel, dokud se mu to také nepodařilo. „Je také těžké mi uvěřit,“ napsal Don Bosco, „že už v 11 letech jsem předváděl kouzla, dělal salto mortale, chodil jsem po rukou, skákal a tancoval na provaze jako profesionální kejklíř.“

Tak ho o svátečních dnech chlapci z blízkých i vzdálených domů vyhledávali. On ohlašoval divadlo. Především však je vyzval k pomodlení růžence a zazpívání nějaké zbožné písničky. Potom si stoupl na židli a opakoval kázání, které slyšel ráno na mši. Pak začalo představení: salto mortale, nečekaná překvapení, různá kouzla a nakonec tanec na provaze. Nakonec velice unavený se krátce pomodlil a ukončil představení.

V tomto bodě ve svých *Memoriích*, které sepisuje, jako by byl před svými chlapci, napsal: „Vy se mě zeptáte: A byla tvoje matka spokojená, když jsi tak ztrácel čas a dělal šarlatána? Řeknu vám, že moje matka mě měla moc ráda. Měl jsem k ní neomezenou důvěru a bez jejího souhlasu bych nepohnul prstem. Věděla o všem a nechala mě jednat. Spíše mi velice ochotně opatřila, co jsem potřeboval.“

Jednou Markéta pozorovala Jeníka spolu se sousedkou Caterinou Avalisti, která byla nadšená tím, co viděla a slyšela. Najednou se jí Markéta zeptala: „Co si myslíš, že bude z mého syna?“ A Caterina odpověděla: „Je dozajista určen k tomu, aby dělal ve světě velké čertoviny.“

Giovanni B. Lemoyne toto dosvědčil pod přísahou a komentoval: „Toto mi vyprávěl sám Don Bosco, smál se tomu, když už byl starý.“

Obtížný „syn“ pro Markétu

Ale byl zde i někdo jiný, kdo všechno pozoroval, Antonín. Je silný a podezřivý jako mladý býk. Pozoruje Jeníka zdaleka, se šířajícím hněvem. U stolu někdy prohodí: „Já si ničím tělo na poli a ten tady dělá šarlatána. Bude z něho člověk plný neřesti.“ Jeník pokrčí rameny a Markéta naopak trpí.

Antonín je o sedm let starší než Jeník a jeví se jako mladík uzavřený do sebe, s obhroublými a násilnickými projevy. Někdy Jeníka divoce ztluče a Markéta musí utíkat, aby je od sebe odtrhla. Je to přecitlivělý chlapec, kterého smrt matky a otce

Zakladatel organizace, která poskytuje jídlo bezmála 2,5 milionu dětí, bude v květnu v Brně a Praze

Při příležitosti 5. výročí vzniku české pobočky **Mary's Meals** proběhne mezi **8. a 11. květnem 2023** několik akcí, na nichž budou mít účastníci **možnost osobně se setkat se zakladatelem organizace Magnusem MacFarlane-Barrowem** a poslechnout si jeho životní příběh, který je s **Mary's Meals** neoddělitelně spojen.

Charitativní organizace **Mary's Meals** vznikla před více než 20 lety. Během hladomoru v Malawi se zrodila myšlenka pokrmů podávaných ve školách a jídlo dostalo prvních 200 dětí. Dnes je tímto způsobem **zajišťována výživa a tím i školní docházka pro téměř 2,5 milionu dětí**. Náklady na podporu jednoho školáka na celý školní rok přitom činí neuvěřitelných 550 Kč.

O vzrůstající důležitosti projektu bude Magnus podrobně mluvit při dvou brněnských akcích. První přednáška, spojená

s poutní mší za **Mary's Meals**, se uskuteční v **pondělí 8. května dopoledne v kostele Panny Marie Pomocnice v Žabovřeskách**. Následující den, v **úterý 9. května**, bude po večerní mši v **kostele sv. Augustina na Kraví hoře** zorganizována panelová diskuze. Kromě Magnuse se jí zúčastní ekonom **Tomáš Sedláček** a jedním z moderátorů bude **Martina Viktorie Kopecká**.

Ještě v **pondělí 8. května večer** budou mít milovníci hudby možnost poslechnout si **benefiční koncert** pro **Mary's Meals**. V **Bobyhall** vystoupí **Police Symphony Orchestra** a **Tomáš Klus** a celý výtěžek hudebního večera bude věnován na dílo **Mary's Meals**. **Zakoupením vstupenky za 550 Kč, 1 100 Kč nebo 1 650 Kč zajistí návštěvníci stravování pro jedno, dvě nebo tři děti na celý školní rok**.

Možnost setkat se s **Magnusem** budou mít také pražští zájemci, pro něž budou uspořádány dvě přednášky. Na

první z nich zveme **10. května večer do kostela sv. Terezie od Dítěte Ježíše v Kobylisích**, druhá se uskuteční rovněž **ve večerních hodinách 11. května v Komunitním centru Matky Terezy v Hájích**.

Podrobnosti o všech chystaných akcích najdete na stránkách

www.marysmeals.cz/magnus-2023.

traumatizovala. Vůči Markétě zakouší podivné pocity, které se pohybují od okamžiku něhy k výbuchu hněvu. Někdy, když ho přepadne svéhlavost, postaví se proti ní se zvednutýma rukama a zařatými pěstmi. Ostentativním hlasem křičí: „Macecho!“ Markéta by ho mohla umravnit čtyřmi silnými pohlavky. (Matky tehdejší doby neměly žádné skrupule to udělat.) Ji se však velice protivilo někoho tlouci. Nikdy na něj nevztáhla ruku. Jasně mu však opakuje: „Antonine, jsem tvoje matka, ne tvoje macecha. Uklidni se a přemýšlej. Uvědom si, jak se chováš, že jsi to přehnal.“

Jeník měl veliký strach z těchto scén, ale naučí se od své matky umění snášet obtížné lidi. Je to projev křesťanské lásky.

*(Pokračování)
Redakčně upraveno*

*Pramen: BOSCO T., Maminka Markéta,
Život matky Dona Boska.
Překlad P. Jan Ihnát.
Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Olomouc 2006.*

(Kniha je vyprodaná.)

Pondělí 24. 4. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Ludvík Armbruster – jezuita, děkan Katolické teologické fakulty UK **6:25** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **7:00** Kulatý stůl: Skauti a křesťanství **8:25** Příběhy odvahy a víry: Návrat (10. díl): Španělské děti v SSSR **9:10** Skauting je cesta **9:35** Outdoor Films: Horolezec Marek Mára Holeček **11:05** Můj chrám: Kateřina Koubová, kostel Povýšení svatého Kříže v Karviné **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Dědek a jeho kreslený svět: Empatie nezabije **12:55** Jiří Wolker a Edvard Valenta – Prostějovský příběh **13:30** Zdeněk Pololáník, skladatel **14:05** Když bolí duše **15:10** V pohorách po horách: Skalná Alpa – Velká Fatra **15:20** Noční univerzita: Prof. PhDr. Pavel Kalina, CSc. – Ikonoklasmus – Proč lidé ničí obrazy? **16:35** V souvislostech **16:55** Mezi pražci (115. díl): Duben 2023 **17:40** Setkání: Václav Slavík – městské muzeum a stolová hora Vladař **18:05** Sedmihlásky: Kdyby byl Bavorov **18:10** Příběhy Starého zákona: Sodoma a Gomora **18:15** Víra do kapsy [P] **18:30** Grotosky Laurela a Hardyho: Dvojčata **18:55** Jaroslav Samson Lenk na Mohelnickém dostavníku 2018 **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **19:40** Setkání: Jiří Carbol – dřevěný kostel sv. Antonína Paduánského na Prašivě **19:45** Přejeme si... **20:05** Dům ze skla? [L] **21:10** ARTBITR – Kulturní magazín [P] **21:20** Nebe nad hlavou [P] **21:35** Vezmi a čti: Duben 2023 [P] **21:55** Cvrlikání (78. díl): ... ve zpětném zrcátku **23:00** Setkání: Eva Rajchmanová – Slovácká chalupa v Dolních Bojanovicích **23:10** Kulatý stůl: Výročí založení pražského biskupství **0:35** Portréty krajiny **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 25. 4. 2023

6:05 Léta letí k andělům (3. díl): Vojtěch Hrubý – zakladatel římského Velehradu **6:30** Zpívá celá dědina: Dubňany **7:50** Grotosky Laurela a Hardyho: Není kuchař jako kuchař **8:10** Poletuchy: Na skok do krabice **9:10** Brazílie – Querida Amazonia **9:40** V souvislostech **10:00** Joy – Krása motýlích křídel [P] **10:10** Noční univerzita: Pavla Petrášková – Na Boží stavbě **11:05** Vrchol komunismu [P] **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ostrava zpívá gospel: Slezská Lilie 2017 **13:40** Dědek a jeho kreslený svět: Ty máš teda ránu **13:45** Jarmek aneb Pokračovat a vydržet **14:30** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Milan Rastislav Štefánik **15:15** Příběh o Žofii **16:00** Muzikanti, hrajte: Lidečanka **17:15** Expedice kola [P] **17:30** Poutníci času **18:05** Sedmihlásky: Kdyby byl Bavorov **18:10** Příběhy Starého zákona: Abrahámová oběť [P] **18:15** Animované biblické příběhy: Odpusť nám naše viny **18:45** Blue Moon – Modrý měsíc **18:50** Zpravodajské Noeviny: 25. 4. 2023 [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Setkání: Jaromíra Vítková – kostel svatého Jakuba Staršího a židovská synagoga **19:45** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:50** Na startu [P] **21:10** Stíny barbarské noci **21:55** Má vlast: Konopiště **22:45** Terra Santa News: 19. 4. 2023 **23:05** Sním s Ním **0:10** Klapka: S Lubomírem Patschem **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 26. 4. 2023

6:05 Léta letí k andělům (4. díl): Jiří Čepel – kněz, motorkář **6:30** Zpravodajské Noeviny: 25. 4. 2023 **6:50** V pohorách po horách: Minčol – Martinské hole **7:00** Noční univerzita: Prof. PhDr. Pavel Kalina, CSc. – Ikonoklasmus – proč lidé ničí obrazy? **8:10** Příběhy psané životem: BanglaKids – únik z chudoby **8:35** Vietnam **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Dědek a jeho kreslený svět: Sliby chyby **10:05** Noční univerzita: Mons. Dominik kardinál Duka, OP –

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Pojetí člověka v biblické zvěsti **10:45** Jsi krásná – Příběh Em **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Les Triaboliques na Folkových prázdninách **13:20** Dům ze skla? **14:30** Grotosky Bustera Keatona: Frigo a kráva **15:50** Hisstorky (12. díl): Boh uzdravil strach máj děti [P] **16:00** Zpravodajské Noeviny: 25. 4. 2023 **16:20** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše, Dobřichovice **16:40** Cvrlikání (97. díl): Učedníci **18:05** Sedmihlásky: Kdyby byl Bavorov **18:10** Příběhy Starého zákona: Ezau a Jakub **18:15** Strýček Emu: Med **18:25** Na startu **18:45** Křížovatky arcibiskupa Dominika Duky (10. díl) **19:25** Terra Santa News: 26. 4. 2023 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Adorace s mladými z DCM [L] **21:10** Příběhy odvahy a víry: Návrat (10. díl): Španělské děti v SSSR **21:45** Noční univerzita: Pavol Strežo – Usmíření v Kristu [P] **22:35** V pohorách po horách: Vodopády Bílé Opavy **22:50** Jak potkávat svět: S Jaroslavem Wykrentem **0:20** Krok do neznáma **0:40** Generální audience papeže Františka **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 27. 4. 2023

6:05 Léta letí k andělům (5. díl): Jaroslav Kratka – reverend, lazarián **6:30** Venezuela – Ženy nahoře **7:00** Grotosky Bustera Keatona: Frigo, oběť krevní msty **8:15** Setkání **8:35** Terra Santa News: 26. 4. 2023 **9:10** Tiché hrozby – Bouřlivé počasí **9:40** Kulatý stůl: Výročí založení pražského biskupství **11:00** Historie a současnost Matice svatohostýnské **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Má vlast: Zámek Holešov I. **13:45** Mladí salesiánští misionáři 2016 – Nový Zéland **14:05** Generální audience papeže Františka **14:25** Harfa Noemova: Má vlast – Vltava **14:50** Nebe nad hlavou **15:05** Dokořán: S MUDr. Jaroslavem Šturmou **16:00** Zpravodajské Noeviny: 25. 4. 2023 **16:20** Poletuchy: Na skok do krabice **17:05** Peru – Osm sester **17:35** Vezmi a čti: Duben 2023 **18:05** Sedmihlásky: Kdyby byl Bavorov **18:10** Příběhy Starého zákona: Ezau a Jakub **18:15** Ovečky: 4. neděle velikonoční [P] **18:40** Přejeme si... **19:00** Koncert – Martin Harich a Evah [L] **20:35** V pohorách po horách: Čertova kazatelna – Rychlebské hory **20:45** Duchovní páry **21:45** Pod lampou [P] **23:50** Cvrlikání (88. díl): Epydemye **0:50** Na startu **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 28. 4. 2023

6:05 Léta letí k andělům (6. díl): Otmar Oliva – výtvarník **6:30** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře: Jož je to foč **7:55** Dům ze skla? **9:10** Setkání: Karel Smetana – kaple sv. Cyrila a Metoděje v Haňovicích u Litovle **9:15** Honduras – Předtím, než odejdou **9:45** ARTBITR – Kulturní magazín **10:00** Ekumenická bohoslužba: Ostrava, kostel sv. Václava [L] **11:05** Když vyschnou studny **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přilet a oficiální přivítání na letišti v Budapešti: Papež

František v Maďarsku [P] **12:20** Setkání s představiteli společenského života a diplomatického sboru: Papež František v Maďarsku [L] **13:15** Klapka: S Lubomírem Patschem **14:20** V pohorách po horách: Ankogel – Vysoké Taury **14:30** Slovanský Velehrad **14:50** Buon giorno s Františkem **15:35** Nebe nad hlavou **15:55** Maďarský hudební temperament: Svatováclavský hudební festival 2019 **17:00** Setkání s představiteli církve: Papež František v Maďarsku [L] **18:15** Sedmihlásky: Kdyby byl Bavorov **18:20** Příběhy Starého zákona: Josef Egyptský **18:30** Krajina paměti [P] **18:55** Naši – osobnosti lidové kultury – Eva Rejšková [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **19:35** Cats Area – Výběh divokých šelem **19:45** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Květen 2023 [L] **21:30** Poletuchy: Na skok do Trenčína **22:15** Dobrodružství před kamerou **23:15** Poutníci času **23:30** Tiché hrozby – Blízký vesmír **0:00** Večer chval (106. díl): Živá modlitba a chvála – skupina Flamen **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 29. 4. 2023

6:05 Léta letí k andělům (7. díl): František Lízna – jezuita s františkánskou spiritualitou **6:25** Výpravy do divočiny: Léčivá Amazonie **7:25** Setkání: Pavla Golasowská – dřevěný kostel v Gutech **7:35** Grotosky Bustera Keatona: Frigo jako obětní beránek **8:00** Vezmi a čti: Duben 2023 **8:20** Sedmihlásky: Kdyby byl Bavorov **8:25** Strýček Emu: Med **8:35** Hermie a ustrašený pavouk **9:05** Ovečky: 4. neděle velikonoční **9:35** Animované biblické příběhy: Odpusť nám naše viny **10:15** Setkání s chudými a běženci: Papež František v Maďarsku [L] **11:20** Setkání: Petr Fiala **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu: Záznam primiční mše svaté P. Dominika Kováře u kostela sv. Kateřiny Alexandrijské v Lidečku **13:30** Pod lampou **15:30** Ayom na Folkových prázdninách [P] **16:15** V pohorách po horách: Palkovické hůrky **16:30** Setkání s mladými: Papež František v Maďarsku [L] **17:30** Studio František: Papež František v Maďarsku [L] **18:45** Slovo na neděli: 4. neděle velikonoční [P] **19:05** Harfa Noemova: Má vlast – Šárka [P] **19:25** V souvislostech [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Outdoor Films: Vysokohorské ultramaratóny [P] **21:40** Král Štěpán **23:25** Letem jazzem: Ke kořenům jazzu **0:35** Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnan navěky! **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 30. 4. 2023

6:05 Léta letí k andělům (8. díl): Ladislav Heryán – kněz, ředitel salesiánského střediska v Kobylisích **6:30** Velikonoce v Zambii **7:10** Slovo na neděli: 4. neděle velikonoční **7:30** S chutí přes práh: Společnost Dcer křesťanské lásky sv. Vincence de Paul **7:55** Když bolí duše **9:05** Nebe nad hlavou **9:30** Mše svatá na náměstí Kossuth Lajos tér: Papež František v Maďarsku [L] **11:15** Příběh o vzkříšení **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** V souvislostech **12:25** Harfa Noemova: Má vlast – Šárka **12:45** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Muzikanti, hrajte **14:05** Král Štěpán **15:45** ARTBITR – Kulturní magazín **16:00** Setkání se zástupci univerzit a kultury: Papež František v Maďarsku [L] **17:00** Od Františka k Františkovi **17:30** Závěrečný ceremoniál a odlet: Papež František v Maďarsku [L] **18:10** Sedmihlásky: Za Nivnicú na vysokém kopci **18:15** Ovečky: 4. neděle velikonoční **18:40** Hermie a neposlušná včela Buzby **19:15** Strýček Emu: Oheň [P] **19:25** Lazníci z Hriňovej [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Dokořán [P] **20:50** Dekalog II.: Druhé přikázání **21:55** Jak potkávat svět: S Tomášem Hanusem **23:35** Buon giorno s Františkem **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 24. 4. o 20:20 hod.:

A teraz čo? (Nedokážem odpustiť)

Všetci to poznáme. Bolo nám ublížené, hneváme sa, no zároveň máme túžbu posunúť sa ďalej a odpustiť. Niekedy je to však príliš ťažké a máme pocit, že sa to nedá. A teraz čo?

Utorok 25. 4. o 16:05 hod.:

V škole Ducha (O blahoslavenstvách II)

Duchovná obnova s Felixom Jánom Tkáčom, OFM Cap., nakrútená v Kúpeľoch Nimnica.

Streda 26. 4. o 16:05 hod.:

Svätá omša zblízka (Eucharistická modlitba)

Súčasťou Eucharistickej modlitby a jej najpodstatnejšou časťou sú slová premenenia. Počas tejto modlitby sa z chleba a vína stáva Kristovo Telo a Krv. V Rímskom misáli sú štyri Eucharistické modlitby. V čom sa odlišujú a v čom sú si podobné? V tejto časti relácie Svätá omša zblízka sa dozvieme viac o symbolike a význame jednotlivých častí Eucharistickej modlitby.

Štvrtok 27. 4. o 21:05 hod.:

Peter medzi nami

(Generálna audiencia: Modliť sa spoločne s Máriou)

Vo svojom cykle katechéz o modlitbe inšpirovanej Svätým písmom Svätý otec otvoril kapitolu o modlitbe podľa Žalмов.

Piatok 28. 4. o 11:00 hod.:

Apoštolská cesta pápeža Františka do Maďarska

(Štúdio špeciál)

Štúdio špeciál, prílet na Medzinárodné letisko v Budapešti, oficiálne privítanie.

Sobota 29. 4. o 10:15 hod.:

Stretnutie s chudobnými a utečencami

Apoštolská cesta pápeža Františka do Maďarska.

Nedeľa 30. 4. o 16:00 hod.: Stretnutie s ľuďmi

univerzitného a kultúrneho sveta

Apoštolská cesta pápeža Františka do Maďarska.

V nedeľu 30. dubna 2023 v 10 hodín proběhne na poutním místě **Cvilín** **POUŤ MATEK V POŽEHNANÉM STAVU** ke cti sv. Jany Mollové.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

22. – 29. DUBNA 2023

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 23. 4.		PO 24. 4.		ÚT 25. 4.		ST 26. 4.		ČT 27. 4.		PÁ 28. 4.		SO 29. 4.	
Antifona	518	582	518	582	1354	1499	518	582	518	582	518	582	1741	1961
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884
Ranní chvály:														
Hymnus	518	582	518	582	1673	1893	518	582	518	582	518	582	1742	1961
Antifony	540	606	1046	1165	1682	1499	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1742	1962
Žalmy	1030	1150	1046	1166	813	914	1076	1198	1093	1215	1108	1232	813	914
Krátké čtení a zpěv	540	607	544	611	1682	1500	550	618	553	622	556	625	1743	1962
Antifona k Zach. kantiku	540	607	544	611	1354	1500	550	619	553	622	556	626	1355	1507
Prosby	541	607	544	611	1683	1500	550	619	553	622	556	626	1744	1963
Závěrečná modlitba	541	608	1353	1498	1354	1501	551	619	554	623	1355	1505	1355	1507
Modlitba během dne:														
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	541	608	545	612	1684	1501	551	620	554	623	557	627	1745	1964
Závěrečná modlitba	541	608	545	612	1354	1501	551	619	554	623	557	626	1355	1507
Nešpory:														
SO 22. 4.														
Hymnus	517	581	517	581	517	581	1685	1502	517	581	517	581	517	581
Antifony	538	605	542	609	1056	1177	1685	1503	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1678	1897	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	538	605	542	610	546	613	1686	1503	552	620	555	624	558	628
Ant. ke kant. P. M.	539	605	543	610	546	614	1354	1504	552	621	555	624	558	628
Prosby	539	606	543	610	546	614	1686	1504	552	621	555	624	558	628
Záv. modlitba	541	608	541	608	1353	1498	1354	1501	551	619	554	623	1355	1505
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Nedeľa 23. 4. – 3. nedeľa veľikonoční

1. čt.: Sk 2,14.22b-33
 Ž 16(15),1-2a+5.7-8.9-10.11
 Odp.: 11a (*Ukaž mi, Pane, cestu k životu.* Nebo: *Aleluja.*)
 2. čt.: 1 Petr 1,17-21
 Ev.: Lk 24,13-35

Pondělí 24. 4. – nezávazná památka sv. Jirí nebo sv. Fidela ze Sigmaringy

1. čt.: Sk 6,8-15
 Ž 119(118),23-24.26-27.29-30
 Odp.: 1 (*Blaze těm, kteří krácejí v zákoně Hospodinově.* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 6,22-29

Úterý 25. 4. – svátek sv. Marka

1. čt.: 1 Petr 5,5b-14
 Ž 89(88),2-3.6-7.16-17
 Odp.: 2a (*Navěky chci zpívat o Hospodinových milostech.* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Mk 16,15-20

Středa 26. 4. – ferie

1. čt.: Sk 8,1b-8
 Ž 66(65),1-3a.4-5.6-7a
 Odp.: 1 (*Jásejte Bohu, všechny země!* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 6,35-40

Čtvrtek 27. 4. – ferie

1. čt.: Sk 8,26-40
 Ž 66(65),8-9.16-17.20
 Odp.: 1 (*Jásejte Bohu, všechny země!* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 6,44-51

Pátek 28. 4. – nezávazná památka sv. Petra Chanela nebo sv. Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu

1. čt.: Sk 9,1-20
 Ž 117(116),1.2
 Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 6,52-59

Sobota 29. 4. – svátek sv. Kateřiny Sienské

1. čt.: 1 Jan 1,5-2,2
 Ž 103(102),1-2.3-4.8-9.
 13-14.17-18a
 Odp.: 1a (*Veleb, duše má, Hospodina.* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Mt 11,25-30

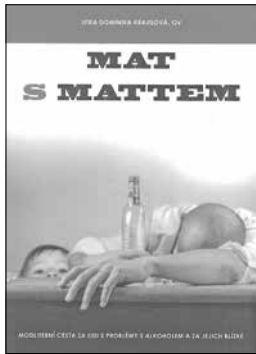
PRO BOJ S ALKOHOLISMEM

MAT S MATTEM

Jitka Dominika Krausová, OV • Předmluva Mons. Antonín Basler, pomocný biskup olomoucký

Vyšlo s církevním schválením. Tato publikace přináší „modlitební cestu“ za lidi, kteří mají problémy s alkoholem, a za jejich blízké. Jde o příručku čtyřicetidenní modlitební cesty, která zahrnuje každodenní modlitbu a rozjímání na podkladě života ctihodného Matta Talbota, Pisma svatého nebo jiného zdroje. Texty jsou doplněné otázkami k zamyšlení i zpytování svědomí. Najdete zde doporučené modlitby i jiné podpůrné prostředky části cesty (půst, pouť, mše svatá, solidární abstinence atd.), ale výběr i délku cesty je možné si individuálně upravit. Kniha a její zamyšlení se dotýkají jak závislých, tak i blízkých závislého, obecně mladých lidí a všech, kteří se chtějí podílet na boji s ničivým démonem alkoholismu. Lze se modlit za konkrétního člověka (píjící kněze či matky apod.), nebo obecně. Možný čtyřicetidenní solidární půst od alkoholu je pak výzvou duchovního boje, křesťanskou výzvou oproti společenské výzvě „suchý únor“. Ctihodný Matt Talbot je neoficiálním patronem závislých. Je známý převážně v anglosaských zemích a v Polsku. Je příkladem obrácení od mládí těžkého alkoholika a pak dlouholeté abstinence a svatého života až do smrti.

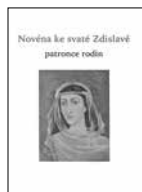
Centrum pro rodinný život, z.s.
Brož., A5, křídový papír,
68 stran, 99 Kč

RODINA A MANŽELSTVÍ

NOVÉNA KE SVATÉ ZDISLAVĚ, PATRONCE RODIN

Předmluva P. Benedikt Mohelník OP

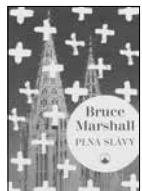
Vyšlo s církevním schválením. Novéna se snaží v základních rysech postihnout celé bohatství povolání k manželství a k rodinnému životu. Opírá se přitom o učení obsažené v *Katechismu katolické církve* a nechává zaznívat Boží slovo. První tři dny novény se zaměřují na samotné manželství. Následující tři dny se soustřeďují na rodinu a poslední tři dny obracejí pozornost na lidskou rodinu v širším smyslu, na církev a společnost.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Čtvrté vydání • Brož., A6, 32 stran, 39 Kč

HISTORICKÝ ROMÁN

PLNÁ SLÁVY

*Bruce Marshall • Z angličtiny přeložil Jan Čep
Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková*

Církev je plná slávy i přes hříšnost a nedokonalost lidí, kteří se k ní hlásí. Její slávou totiž je Bůh, který skrze ni promlouvá k světu. To je poselství historického románu B. Marshalla, který zachycuje dobu od roku 1908, první světovou válku a počátek druhé. Prostřednictvím hlavní postavy – poctivého a charakterního kněze Edmunda Smitha – nahlížíme do života jeho skotské farnosti se všemi radostmi a bolestmi. Otec Smith však ve všech náročných životních situacích obstojí.

Karmelitánské nakladatelství • Páté vydání, v KNA druhé
Brož., 132x190 mm, 256 stran, 299 Kč

**Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@matticecm.cz**

**Oznamujeme, že byly spuštěny nové webové stránky Matice cyrilometodějské s. r. o.,
a to pod původní adresou www.matticecm.cz.**

2019/12030	T7	 Česká pošta
------------	----	--

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@matticecm.cz; <http://svetlo.matticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@matticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@matticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.matticecm.cz; inzerce: redakce@matticecm.cz). Registráční značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.